

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a HÉA-ról szóló törvénykönyv 26. cikke a 77/388/EGK hatodik irányelv⁽¹⁾ 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontjával — jelenleg a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 73. cikkével — és a HÉA semlegesség elvével akkor, ha e rendelkezést úgy értelmezik, hogy a HÉA-t azon kiadások és összegek után is meg kell fizetni, amelyek a szerződés szerint a szerződő féllel szemben felszámíthatók, felszámításukra azonban nem kerül sor?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

⁽²⁾ HL L 347., 1. o.

Az Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Egyesült Királyság (által 2011. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Secretary of State for the Home Department kontra, Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(C-83/11. sz. ügy)

(2011/C 145/12)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Az alapeljárás felei

Felperes: Secretary of State for the Home Department

Alperes: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kötelezi-e a 2004/38/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (2) bekezdése a tagállamokat arra, hogy jogszabályi rendelkezést hozzanak azon más családtagnak minősülő személyek valamely tagállamba történő beutazásának és ott-tartózkodásának megkönnyítése érdekében, akik nem állampolgárai az Európai Unió valamely tagállamának, de teljesítik a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeket?

2. Egy, a fenti 1) kérdésben említett más családtag hivatkozhat-e a 2004/38/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének közvetlen alkalmazhatóságára abban az esetben, ha a nemzeti jogszabályok által előírt feltételek egyikét sem teljesíti?

3. Azokra a személyekre korlátozódik-e a 2004/38/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében említett más családtagok köre, akik az uniós polgárnak a fogadó országba érkezését megelőzően az uniós polgárral és annak házastársával azonos országban tartózkodtak?

4. Közvetlenül az uniós polgár fogadó országban történő letelepedését megelőzően kell-e fennállnia a más családtag eltar-totti minőségének, amelyet a 2004/38/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése a fogadó államba való beutazáshoz ír elő?

5. Jogosult-e egy tagállam a 2004/38/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében a más családtagok tekintetében előírt eltar-totti minőség időtartama tekintetében különleges követelményeket előírni annak megakadályozása érdekében, hogy egy nem állampolgár beutazása, illetve a tagállam területén való tartózkodásának meghosszabbítása céljából fiktív, illetve szükségtelen eltartottságra hivatkozzanak?

6. Szükséges-e a tartózkodási kártya 2004/38/EK irányelv 10. cikke szerinti kiállításához, illetve meghosszabbításához, hogy a más családtag által a tagállamban való letelepedés engedélyezése érdekében hivatkozott eltartotti minőség meghatározott, illetve határozatlan ideig a fogadó államban is fennálljon; igenlő válasz esetén hogyan kell ezt az eltar-totti minőséget bizonyítani?

⁽¹⁾ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.)

A Korkein hallinto oikeus (Finnország) által 2011. február 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(C-84/11. sz. ügy)

(2011/C 145/13)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Az eljárás egyéb résztvevői: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuuksija kehittämisskeskus FIMEA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés uniós jogi szabadságát rögzítő EUMSZ 49. cikket, hogy azzal ellentétes a gyógyszerrekről szóló finn törvény gyógyszer-tár üzemeltetésére vonatkozó engedély megadását szabályozó rendelkezéseinek alkalmazása, mert a Helsinki Egyetem gyógyszer-tára által fiókgyógyszertárak létesítésére vonatkozó feltételek a következők szerint eltérnek a magángyógyszertárak által fiókgyógyszertárak létesítésére vonatkozó feltételektől:

a) Magán fiókgyógyszertár a gyógyszerek biztonságosságáért és fejlesztéséért felelős központi hatóságnak a gyógyszer-törvény 52. §-ának (1) bekezdése alapján megadott engedélyvel olyan területen létesíthető, amely a lakosság alacsony száma miatt nem rendelkezik önálló gyógyszer-tár üzemeltetéséhez elégséges keretfeltételekkel, a területen azonban gyógyszerellátási okokból gyógyszer-tár üzemeltetése szükséges, és egy magángyógyszer-rész minden egyes fiókgyógyszertárra külön megadott engedély alapján legfeljebb három fiókgyógyszertárat üzemeltethet. A Helsinki Egyetem gyógyszer-tárának ezzel szemben a gyógyszerek biztonságosságáért és fejlesztéséért felelős központi hatóságnak a konkrét esetben a gyógyszerekről szóló törvény 52. §-ának (3) bekezdése alapján megadott engedélyvel létesíthet fiókgyógyszertárat, amely esetben az engedélyre vonatkozó mérlegelési jogkört nem korlátozzák jogszabályok vagy más nemzeti rendelkezések, azon szabály kivételével, hogy a Helsinki Egyetem legfeljebb 16 fiókgyógyszertárat üzemeltethet.

b) A gyógyszerek biztonságosságáért és fejlesztéséért felelős központi hatóságnak a magán fiókgyógyszertár helyének meghatározásánál figyelembe kell vennie a gyógyszer-tár fekvését. A Helsinki Egyetem gyógyszer-tára fiókgyógyszertárainak helyei tekintetében nincs ennek megfelelő szabály, és fiókgyógyszertárai Finnország különböző részein létesültek.

2. Ha az Európai Unió Bíróságának véleménye szerint a fenti kérdésekre adandó válasz alapján a Helsinki Egyetem gyógyszer-tára fiókgyógyszertárak létesítésére irányuló engedélyre vonatkozó szabályozás ellentétes az EUMSZ 49. cikkel, a Korkein hallinto-oikeus az alábbi kérdésekben kér előzetes döntést:

a) A letelepedés szabadságának a fiókgyógyszertárak Helsinki Egyetem gyógyszer-tára általi létesítésére irányuló engedélyre vonatkozó szabályozás általi korlátozása igazolható-e azzal a nyomós közérdekkel, amely a

Helsinki Egyetem gyógyszer-tárának a gyógyszerellátásra és a gyógyszerészeti képzésre vonatkozó sajátos feladataiból következik, és amelyek szükségesek, továbbá megfelelnek az arányosság elvének, annak figyelembe vétele mellett, hogy a Helsinki Egyetem gyógyszer-tára fiókgyógyszertárai számára nincsenek ilyen sajátos feladatok előírva?

b) Következik-e a Helsinki Egyetem gyógyszer-tárának az előzőekben bemutatott, törvényben meghatározott sajátos feladataiból, hogy ő az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében vett olyan vállalkozásnak tekintendő, amely általános gazdasági érdekeket kielégítő szolgáltatásokat nyújt, és amennyiben ez így van, a Helsinki Egyetem fiókgyógyszertára vonatkozásában igazolja-e az EUMSZ hivatkozott rendelkezése az EUMSZ 49. cikk és az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatában az előzetes hatósági engedélyre vonatkozóan felállított követelmények alóli kivételt, annak figyelembe vétele mellett, hogy a Helsinki Egyetem gyógyszer-tára fiókgyógyszertárai számára nincsenek ilyen sajátos feladatok előírva?

2011. február 24-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Írország

(C-85/11. sz. ügy)

(2011/C 145/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: R. Lyal meghatalmazott)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország — mivel megengedi, hogy nem adóalanyok is HÉA-csoport (egyetlen HÉA-alany) tagjai legyenek — nem teljesítette a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Adókönyvités és az esetleges visszaélések elkerülése végett a HÉA-irányelv megengedi a tagállamoknak, hogy két vagy ennél több adóalanyt együttesen egyetlen adóalanyként kezeljenek. A Bizottság azt állítja, hogy az irányelv nem engedi meg, hogy ilyen csoportban nem adóalanyok is részt vegyenek, és így